

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati na uredništvo — naročnino, reklamacije in vse administrativne stvari pa na upravništvo v Ljubljani. Učiteljska tiskarna, Frar čiščanska ul. 6/1. Vse pošiljate je pošiljati franko. Reklamacije so proste poštnine. Rokopisov ne vračamo. Telefon uredn. 312.

UČITELJSKI TOVARIŠ

Stanovsko političko glasilo UJU. - Poverjeništvo Ljubljana

Izhaja vsak četrtek. Naročnina znaša za neorganizirane 40 Din, za inozem. 60 Din. Posamezna šte. 1 Din. Članstvo „Pov. UJU — Ljubljana“ ima s članarino že plačano naročnino za list. Za oglaševanje in reklamne notice vseh vrst je plačati po Din 2-50 od petih vrst. Inzeratni davek posebej. Pošt. ček. ur. 11.197.

Anketa o obrtno-nadaljevalnem šolstvu.

V nedeljo 26. t. m. je slavilo slovensko obrtništvo svoje pomlajenje. Vstal je obrtniški naraščaj in dokumentiral svojo stanovsko zavest. Po ljubljanskih ulicah je manifestiralo do 6000 vajencev obrtno-nadaljevalnih šol in kar je najpomembnejše, prihitali so v Ljubljano tudi vajenci iz vseh delov Slovenije in celo naraščaj iz Hrvatske, s posebnim vlakom, da edinstveno manifestira s svojimi stanovskimi tovariši za pomlajenje svojega poklica in povzdigo svoje stroke.

Na ta dan je bila otvorjena vajeniška razstava, v kateri so izložili svoje izdelke prvič javni kritiki, s katerimi je pokazalo vajeništvo, kaj imamo pričakovati od bodočih naših mladih obrtnikov. V razstavi je izloženih nad 1000 vajeniških izdelkov, precizno izdelanih, tako da lahko po vajenčevih izdelkih presojamo njegovega mojstra in hkrati tudi bodočega obrtnika-vajenca.

Klic po višji izobrazbi je pričel sedaj odmevati že med obrtništvo samim in tudi vajenci so se pričeli zavdati, da jim bo le čimvečja strokovna izobrazba omogočila dostojno existenco, konkurenčno zmožnost in tudi odgovarjajočo socialno upoštevanje kot stan v družbi in državi.

To priliko se je izbrabilo tudi za ventilaranje vprašanja obrtno-nadaljevalnega šolstva in je bila v ta namen sklicana posebna anketa učiteljsva obrtno-nadaljevalnih šol, katere so se udeležili tudi zastopniki obrtniških krogov.

Stremljenje slovenskega učiteljsva je šlo vedno za tem, da se izobrazba, ki si jo pridobi naš narod v osnovni šoli, ne porazgubi, temveč da se jo vzdrži in izpopolni z nadaljevalnim šolstvom, ko dovrši gojenec šolsko obveznost v osnovni šoli.

Stremljenje učiteljsva je šlo za tem, da se že v višjih oddelkih osnovne šole usmeri pouk za one, ki se ne posvetijo nadaljnemu šolanju, v krajevnim prilikam odgovarjajočo smer, t. j. da dobijo višji oddelki osnovnih šol kmetijski ozir. trgovski ali obrtni značaj.

Tozadevni predlogi so bili stavljeni v načrt novega zakona o narodnih šolah, glavni odbor UJU pa jih je izpopolnil še s posebno zahtevo, da se že z osnovnošolskim zakonom predvideva tudi strokovno izobrazbo učencev, ki se ne posvetijo nadaljnemu šolanju na ta

način, da se predvidevajo kmetijske, obrtne in trgovske nadaljevalne šole po izpolnjeni šolski obveznosti v osnovni šoli.

Anketa, ki se je vršila 26. t. m. v Ljubljani, je še bolj potrdila pravilnost tega stališča, odprla je pa tudi vse hibe na katerih boleha danes naše obrtno-nadaljevalno šolstvo in pokazala, da to ni problem strokovnega šolstva za-se, temveč da ima ozko vez z našim osnovnim šolstvom in osnovnošolskim učiteljsvom.

Prepričani smo, da mora osnovnošolsko učiteljsvo pospešiti kmetijsko, obrtno in trgovsko nadaljevalno šolstvo že iz vzroka, ker je smatrati to šolstvo kot nekak nastavek osnovne šole, nekako izpopolnitev osnovne šole in je nujna potreba za osnovno šolo, če nečemo, da se bodo uspehi osnovne šole ubili pozneje, ko gojenec izstopi iz osnovne šole, kar se danes dogaja.

Prepričani pa smo tudi, da se strokovno nadaljevalno šolstvo lahko na široko dvigne le na ramenih osnovnošolskega učiteljsva.

Ker se ubijajo uspehi osnovne šole ravno v dobi od 14.—18. leta, ki pada danes v izobrazovalno in vzgojno verigo večine naroda kot doba izobrazovalnega brezdolja, so strokovno izobrazovalne šole tudi nujna narodna potreba. S tem bi padel tudi očevek iz osnovne šole, da dovoljno ne pripravlja za praktično življenje, kar ji očitajo oni, ki ne poznajo pravega namena osnovne šole in ne uvidevajo potrebe nadaljnjega izobrazovanja tudi med 14.—18. letom, če se hoče ohraniti uspehe osnovne šole ter nečejo uvideti, da je le na dobri splošni izobrazbi mogoča dobra strokovna izobrazba. Doba do 14. leta ni še dovoljno zrela za vzgojo k poklicnemu izobrazovanju, pač pa je to doba med 14. in 18. letom.

Zato klic po reformi osnovne šole ni tofiko upravičen, kakor klic po strokovnem izpopolnjevanju po dobljeni osnovnošolski izobrazbi, to je po ustanavljanju strokovno-nadaljevalnih šol. Kadar bo ta problem vzgoje najširših plasti naroda rešen, da bo izpolnjena v pozitivno smer tudi doba vzgoje najširših plasti med 14. in 18. letom, tedaj smo prepričani, da bodo utihnili tudi v marsičem nezadovoljstva in klici po reformi osnovne šole.

ste Vi — moške — omahovali pod težo realnih, krutorealnih razmer šolske atmosfere?! Ali si niste tako iz srca želeli, da bi našli na mestu svojega prvega službovanja prijatelja v pravem pomenu besede, ki bi mu bili lahko zaupali, ah zaupali vse tajne Vašega hrepenenja, s katerim bi se ohrabrovala v življenjskem boju in navduševala za vse lepo in dobro? Kolikim izmed Vas, dragi tovariši je usoda naklonila tako srečo?

Mladi Asti ne!...

Kot več ali manj filozofska narava je to osamljenost bridko čutila. Sama, čisto sama, nerazumljena, brez tolažbe iz dna srca... Le eno srce je bilo zanjo v ljubezni in iskrenem sočuvstvovanju: blaga mati. A tudi ta je bila usodi na potu: pred dvema letoma so jo položili k večnemu počitku v naši gorski vasi, v Ribnici na Pohorju. Ob grobu si je postavila klopico, kjer je presanjala o počitnicah cele ure... Ali je mar že tedaj slutila?

Sedaj je stala v svetu zapuščena. Zaklenila se je sama vase in postajala vedno bolj nesrečna. Vsled notranje bolesti, vsled viharjev, ki so pretresali vse njeno bitje, so ji oslabei živci: sladkogrenka, strupena melanholija se je vgnezdila v njenem srcu. Kljub temu je do zadnjega dne izvrševala svojo dolžnost in poučevala.

Anketa pa, ki se je vršila to pot za obrtno nadaljevalno šolstvo je poučna tudi za oba ostala tipa, t. j. za kmetijske in trgovske nadaljevalne šole.

Težkoče bodo iste, problem skoro povsem enak!

Anketo je otvoril predsednik Zveze obrtnih zadrug g. E. Franchetti, v imenu ministrstva za trg. in industrijo ji je pa predsedoval g. dvorni svetnik dr. Marš.

Situacijsko poročilo je nato podal ref. vl. sv. g. dr. Lubec, ki je izvajal med drugim sledeče: Obrtno nadaljevalno šolstvo je važno za dvigovanje kulture in narodnega gospodarstva. Ob prevratu smo to šolstvo prevzeli od Avstrije kakor je bilo, okrog 30 šol. Finančni oziri so se tedaj dali še premagati za vzdrževanje tega šolstva, ker je bila ona še valutno precej izdatna in je zadoščala vladna podpora. Šole so pa jele naraščati, tako da smo prišli kmalu do 70 obrtno-nadaljevalnih šol z 234 razredi, kredita pa je bilo le 200.000 Din. S tem se absolutno ni moglo izhajati, ker je bilo dve tretjini stroškov nekritih. Naknadni krediti v ministrstvu tudi še niso rešeni. Ni torej vidikov, da bi se z državno pomočjo razbremenilo občine, ki nosijo deficit. Ne zadošča pa tudi danes ne 8 ur pouka tedensko v 7 mesecih letno, ker je material sedanje dobe primeroma slab. Moderno stremljenje bi moralo iti za celodnevni nižji obrtno nadaljevalni šolami, a ni denarja za široko zasnovano tega. Take šole bi bile mogoče za enkrat le v večjih centrih. Za vajence bi se morala upeljati taka šolska obveznost, kakor je upeljana za osnovne šole na cca 4 km oddaljenosti eno šolo. Danes je v Sloveniji okroglo 7000 vajencev, ki pa ne uživajo vsi strokovnega pouka. Kredit je odločno premajhen za to šolstvo. Treba bi bilo od 1.200.000 do 1.500.000 Din, da bi se izhajalo z izdatki za vodstvo, učila in učiteljsvo, za prostore i. dr. bi ostalo še breme občinam. V Srbiji nosijo občine 50% stroškov za to šolstvo, zato bo težko prodreti s klicem o podržavljenju tega šolstva. Za nadzorstvo tudi ni predvidenega posebnega pavšala, zato ne more prav napredovati organizacija tega šolstva. Iz tega vzroka tudi šole niso nadzorovane. Potrebni so tudi krediti za tečaj, v katerih se bo usposobljalo učiteljsvo za pouk na obrtno nadaljevalnih šolah. Danes 50% učiteljsva na obrtno nadaljevalnih šolah ni formalno usposobljenega za te šole.

Prišla je letošnja Velika noč. V prazničnem razpoloženju so odhajali tovariši in tovarišice — k svojim ljubim! A ona naj ostane v mračni svoji sobici in poslušaj veselo pozvanje sama, sama si naj vari svojo juho, sama opeva blago Voskresenje? Takrat je bilo sklenjeno...

Pospravila je do pičice svojo sobo, se odela v novo rožnato obleko in se podala na postajo. Bilo je 8. aprila.

»Saj imam še tam nekje mamico, blaga moja, koliko Ti imam potožiti, ne eno uro, dve bova kramljali, zlata duša mesece, leta — celo večnost hočem ostati pri Tebi!«

S popoldanskim vlakom je izstopila v Brezno ob Dravi. Nič ji ni delo blato, ki je pokrivalo cesto in so se ji nožice vanj pogrezale do gležnjev. Vesela je bila, veličastno-mirna v svojem sklepu, ki ga niso mogli več omajati znanci, s katerimi se je vozila: saj gre tja gor med planine, kjer šumlja skrivnostno smrečje svoje mirne harmonije, kjer počiva in odkoder jo kliče — ljubljena mamica...

V poznem mraku je dospela do smrti izmučena in premočena v Ribnico. Prva njena pot je bila na hribček, kjer stoji, obdana od borovja, cerkva — podružnica Sv. Lenart in za njo mirodvor, ki hrani njeno drago. Bila se je spustila že noč na hrib in dol, ko je prižgala na materinem grobu svečico...

Za to bi bila potrebna vsota okrog 100.000 Din. Vsega bi bilo potreba okrog 2.000.000 Din za obe oblasti. Ob tej priliki tudi opozarja referent, da je oddelek za trgovino in industrijo že likvidiran in naj voditelji obrtno-nadaljevalnih šol pošiljajo svoje vloge direktno na velikega župana v Mariboru in Ljubljani. V splošnem moramo konstatirati, da obrtno-nadaljevalno šolstvo trpi največ na pomanjkanju denarnih sredstev in na formalno usposobljenem učiteljsvu za to šolstvo.

Za enkrat naj bi ostali pri sedanjem sistemu, a delovati je na to, da bi se dobili redni dohodki od države, trgovskih obrtnih zadrug, zbornice, vajencev itd., s katerimi dohodki bi se krili ti stroški.

Drugi referent, zastopnik obrtno trgovske zbornice g. dr. Pretnar je izrazil mnenje, da naj se vsi prizadeti krogi oglašijo pri vprašanju strokovnega šolstva in naj povedo svoje mnenje. On govori v prvi vrsti v imenu pridobitnih krogov. Konstatira, da imamo danes nad 25.000 obrtnikov v Sloveniji, ki reprezentirajo najsolidnejši faktor za družbo in državo. Oba faktorja vzdržujejo ti s svojo solidnostjo v največjih krizah. Treba pa je, da tudi družba in država posveti svojo pozornost temu faktorju, posebno da sodeluje pri njegovih vzgojih že pri vajencih, da dobi tako potrebno praktično mojstrsko in tudi teoretično izobrazbo. Vzroki, da ne napredujejo obrtno-nadaljevalne šole leže v sredstvih za vzdrževanje, neenotni predizobrazbi naraščaja, strokovni izobrazbi učiteljsva za te šole, slabi opremi z učili in samoučili in metodi (!?) Razvoj teže tudi še dolgovni iz prejšnjih let. Državna podpora je odločno premajhna, posebno ker najdemo v državnem budžetu za neko drugo pokrajino predvidenih izdatkov za 120 obrtno-nadaljevalnih šol v znesku 3.268.000 Din, in sicer 288.000 Din za šol, upr. i. dr. in za honorarje učit. 2.800.000 Din ter še manjše zneske. To je za 120 šol. V Sloveniji pa da država 200.000 Din, zbornica 185.000 Din, primanjkljaja je cca 1.000.000 Din pri današnjih honorarjih voditeljem in učiteljsvu. Drugi vzrok je slab šolski material in pomanjkanje izprašanih učiteljev za te šole. Voja predizobrazba otežkuje delo učiteljev. Dobe se celo vajenci, ki so analfabeti. Kako različen material pride glede predizobrazbe v obrtno nadaljevalne šole se razvidi najbolj iz pripravljanih razredov. Na 46 šolah je 58 pripravljanih razredov. Hi-

Mesec je hitel po nebu in zavijal s svojimi tajnimi žarki ves milje v misteriozno romantiko. Podala se je z groba v bližnjo kapelico, da napiše par vrstic v slovo svojim domačim in nam zemljanom...

Sprehodila se je še po mesečini in bledi luni potožila svoj revni stan...

Nato je legla v kapelici na kamenita tla: v mesečnem sijaju se je zasvetila čašica in izpila je — odrešenje...

Cerkovnik, ki je šel v jutranjem svitu zvonit, jo je našel sladko počivajočo.

Zdelo se mi je, da so zabučali globoki naši lesovi, ko se je tragična vest raznesla po vasi. Tam si ležala, mučenica, na mrzlem kamnu, ena roka Ti je počivala na srcu, v katerem so se bili topli viharji, dokler ni mirno utihnilo za vedno.

Prenesli so jo v mrtvašnico, kjer so jo domača dekleta lepo okrasila s smrečjem in zvončki, zvončki... Tako lepa je bila v svojem veličastnem pokroju, ki si ga je tako želela. Ves dan so hodili ljudje k njej, molili in se poglobljali v človeško dušo. Ali so jo vsi razumeli? Ali ne zevajo v človeški duševnosti prepadi, ki jim ne posveti do dna nobena še tako žarka luč?!

V soboto, 11. aprila smo jo položili k mamici: do solz nas je ganilo, ko so naši ribniški pevci pred hišo mrtvih zapeli prekrasno »Vigred se povrne...« in

LISTEK.

† Tov. Asta Ferenčak.

»Le skozi temne smrti vrata do tebe vodi mene pot; odpusti torej, mati zlata, če grešno ločim se odtod.«
Stritar.

S kruto roko je poseglo življenje v svetišče nežne duše in tam razdrapalo, raztrgalo pajčolan idealnih mladostnih sanj...

Mlado bitje, ki se ni moglo razpoznati v svetu, polnem hinavščine in povojne razbrzdanosti, se je umaknilo v večni mir. Sirota ni našla razumevanja, ni našla opore...

Tov. Asta je absolvirala 6 gimnazijskih razredov v Mariboru in nato vstopila v 4. letnik tamkajšnjega učiteljskega šola. Ves čas šolanja je bila vzor dijakinje. Po zrelostnem izpitu leta 1922, je bila nastavljena pri Sv. Marjeti nižje Ptuj, kjer je vestno službovala do svojega prezgodnjega odhoda...

Njene mladostne sanje so šle za tem, da se posveti študiju medicine oziroma farmacije. A ni ji bilo usojeno. Materijalne razmere so zahtevale, da se oklene bližje ležečega cilja. Vendar se je tudi učiteljskega poklica oprijela z vso svojo mladostno navdušenostjo. Toda, tovariši, vprašam Vas, kolikokrat

